

i Overensstemmelse hermed stillede Ændringsforslag vil jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Jensen - Sønderrup*): De tre Ændringsforslag, som er stillede, har jeg intet at indvende imod, og jeg kan anbefale det høje Ting at vedtage dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—3 til § 1 (se Tillæg B. Sp. 2230) af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og §§ 2 og 3 (se Tillæg A. Sp. 3065) samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892.

(Tredie Behandling findes i Tidenden Sp. 1639).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Birch, Godskesen, Knuth, Nordby* og *Windfeld-Hansen*:

Til § 1.

I 7de Linie indsættes imellem Ordene „fastsat“ og „til“: „enten“; efter „alle“ i samme Linie indsættes: „eller til fortløbende Underholdsbidrag for et vist Tidsrum“, og i 7de—8de Linie udgaa: „Hverken denne . . . 4,200 Kr.“.

Det stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Birch: Jeg skal paa Medforslagsstilleres og egne Vegne tillade mig at anbefale, at Lovforslaget ved det Ændringsforslag, som er stillet af os, maa blive ført tilbage til den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved tredie Behandling i Landstinget. Jeg skal tillade mig ganske kort at motivere dette Ændringsforslag. Det er under eneste Behandling i det

andet Ting blevet stærkt fremhævet, at Landstinget paa forskellig Maade har været inkonsekvent, bl. a. ved, at man i Fjor lod udgaa andet Stykke af § 2 i den da vedtagne Lov. Men jeg finder dog Anledning til her at oplyse, at dette kun skete efter et Forslag, stillet af den højtærede Minister for Handel og Søfart, efter at han havde modtaget et Andragende fra Det forenede Dampskibsselskab i den Retning, og dette Andragende var anbefalet af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Det daværende Landstingsudvalg fandt derfor ikke Betænkelighed ved at efterkomme Ministerens Anmodning om at lade dette Stykke udgaa, og da Folketinget ikke har optaget det, forekommer det mig, at der ikke er noget at behøjde Landstinget i den Anledning. Desuden maa det erindres, at Stykket, saaledes som det stod i Lovforslaget, var i Uoverensstemmelse med den svenske og den norske Lov. Det er endvidere fremhævet, og det ser næsten ud, som om det skulde være en Bebrejdelse eller en Spydighed — jeg ved ikke hvad —, at Lovforslaget i forrige Samling havde ligget paa Landstingets Bord; det ser ud, som om det var hele Samlingen. Jeg finder derfor Anledning til at oplyse, at Lovforslaget først blev fremsat her i Landstinget den 27. April i Fjor, og at det blev vedtaget ved tredie Behandling den 20. Maj, saa det forekommer mig ikke, at der i den Anledning er noget at behøjde dette høje Ting. Derimod er det rigtigt, hvad der er fremhævet, at Folketinget i Aar har brugt næsten hele Samlingen til at indsætte denne mærkelige og omstridte Ændring. Denne Ændring begrundes navnlig ved to Betragtninger. For det første ved den oftere omtalte højeste Autoritet paa dette Omraade, Professor Grundtvigs Svar paa det fremsatte Spørgsmaal. Men medens man i det andet høje Ting fremhæver den første Del af Professor Grundtvigs Svar, „at Ændringen maaske ikke er absolut uforenelig med den afsluttede Konvention“, fortier man ganske den øvrige Del af Svaret, som gaar ud paa, at Ændringen efter sit eget Indhold er *irrational*, altsaa ufornuftig, og at den neppe er i Overensstemmelse med Konventionens Aand, og endelig, at der derved vil fremskaffes Uoverensstemmelse mellem den danske Sølov og den norske og svenske Sølov. Den anden Betragtning, som er gjort gældende, er, at Landstinget i sin Betænkning i Fjor selv havde fremsat Ønske om at faa Regler ind i Loven, som begrænsede Redernes Ansvar overfor